

Mijn naam is **Feraidun Hashimi** en ik kom uit Afghanistan. In mijn land werkte ik op straat om iets te verkopen, bv. sokken.

Ik was 20 toen ik zeven jaar geleden vanuit Afghanistan naar België vluchtte, ik kon geen woord Nederlands of Engels. Ik begon met Nederlands te leren, maar het was niet gemakkelijk, want in mijn land had ik door de oorlog nooit de kans gekregen om naar school te gaan.

In België adviseerde men mij vanuit het asielcentrum om in het beroepsonderwijs te starten. Ik volgde het derde en vierde jaar voeding-verzorging. Toen ik in het vierde jaar geslaagd was, heb ik onmiddellijk een toelatingsproef afgelegd aan om te mogen starten met de opleiding HBO5 Verpleegkunde. Makkelijk was het niet, en dan die Latijnse woorden! Ja, ik heb naast Nederlands ook wat Latijn moeten leren. Ik ben in totaal zes jaar bezig geweest met studeren. Als iemand van hier twee uur moest blokken, had ik daar vier uur voor nodig, want voor mij waren alle woorden nieuw. Maar het is gelukt, mede door de hulp van mijn leerkrachten van Verpleegkunde Hast! Aan het einde van deze driejarige opleiding behaalde ik het diploma van gegradueerde verpleegkundige, én zo bezat ik meteen ook een diploma secundair onderwijs, wat nog vele doorgroeimogelijkheden biedt.

Intussen werk ik een jaar als verpleegkundige bij het Wit-Gele Kruis Limburg en ik doe dit werk nog altijd graag, want je krijgt er zoveel dankbaarheid voor terug. In de toekomst zou ik nog graag een 'bachelor' halen, maar voorlopig stel ik deze droom nog even uit, want ik wil ook nog tolken en me verder specialiseren in de bejaardenzorg. Ja, ik wil veel!

Ik heb hier in België heel veel hulp van andere mensen gekregen en zo heb ik ontdekt wat dat voor een mens kan betekenen. Ik koos heel bewust voor de zorgsector, omdat ik zo graag iets terug wou doen voor alle hulp die ik zelf gekregen heb.

Feraidun